

32001R1452

21.7.2001

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 198/11

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1452/2001

z dnia 28 czerwca 2001 r.

wprowadzające szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z francuskich departamentów zamorskich, zmieniające dyrektywę 72/462/EWG i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 525/77 i (EWG) nr 3763/91 (Poseidom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 36, 37 i art. 299 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją 89/687/EWG ⁽²⁾ Rada przyjęła program specjalny z uwagi na peryferyjny i wyspiarski charakter francuskich departamentów zamorskich (Poseidom), zgodnie ze wspólnotową polityką pomocy regionom peryferyjnym. Celem tego programu jest ułatwienie gospodarczego i społecznego rozwoju tych regionów oraz umożliwienie im skorzystania z uczestnictwa w jednolitym rynku, którego są integralną częścią, pomimo ich geograficznego i gospodarczego oddalenia. Program wymaga zastosowania wspólnej polityki rolnej (WPR) w tych regionach i przewiduje przyjęcie specjalnych środków. W szczególności przewiduje środki poprawy warunków produkcji i obrotu produktami rolnymi w tych departamentach oraz zmniejszenie skutków ich wyjątkowego położenia geograficznego i ograniczeń, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu.

(2) Szczególne położenie geograficzne francuskich departamentów zamorskich (FDZ) zwiększa koszty transportu podstawowych produktów, przetwórstwa i środków produkcji rolnej. Ponadto, obiektywne czynniki wynikające z wyspiarskiego charakteru i znacznego oddalenia poważnie ograniczają podmioty gospodarcze i przedsiębiorców działających w FDZ. Jest to szczególnie dotkliwe w przypadku dostawy zbóż, z których większość nie jest i nie może być uprawiana w FDZ na dużą skalę, co oznacza, że muszą one być sprowadzane. Gorsze warunki mogą zostać poprawione poprzez zmniejszenie cen tych podstawowych produktów. Dlatego, należy wprowadzić specjalne uzgodnienia w sprawie dostaw w celu zapewnienia dostarczania

produktów miejscowych do FDZ oraz zmniejszenia dodatkowych kosztów wynikających z odległości, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia FDZ.

(3) W tym celu, niezależnie od przepisów art. 23 Traktatu, przywóz danych produktów z państw trzecich powinien być zwolniony ze stosowanych należności przewozowych.

(4) Aby obniżyć ceny w FDZ i zmniejszyć koszty wynikające z odległości, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia FDZ przy zachowaniu konkurencyjności produktów Wspólnoty, należy przyznać pomoc na dostawy produktów wspólnotowych do FDZ. Taka pomoc powinna uwzględniać dodatkowe koszty transportu do FDZ i ceny stosowane przy wywozie do państw trzecich, a w przypadku środków produkcji rolnej i produktów przeznaczonych do przetwórstwa, dodatkowe koszty wynikające z ich wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia.

(5) Ponieważ ilości objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw są ograniczone do zaspokojenia potrzeb FDZ, uzgodnienia te nie szkodzą właściwemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Ponadto, korzyści gospodarcze wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw nie powinny wywoływać zakłóceń w handlu danymi produktami. Należy, więc zabronić ponownego wysyłania czy powrotnego wywozu tych produktów z FDZ. Jednakże zakaz ten nie obejmuje obrotu handlowego między terytoriami FDZ. Zakaz nie dotyczy także, przetwórstwa i z zastrzeżeniem niektórych warunków, wywozu do państw trzecich w celu wspierania handlu regionalnego, ani nie dotyczy tradycyjnych przesyłek do pozostałych obszarów Wspólnoty.

(6) Korzyści gospodarcze wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw powinny obniżyć koszty produkcji i cenę dla użytkownika końcowego. Korzyści te powinny być przyznawane tylko pod warunkiem, że zostaną one faktycznie przekazane użytkownikowi końcowemu, co należy nadzorować.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 14 czerwca 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 399 z 30.12.1989, str. 39.

- (7) Z uwagi na bieżący rozwój rynku rolnego w Gujanie Francuskiej, rozporządzenie (EWG) nr 3763/91 ⁽¹⁾ wprowadziło środki wspierające uprawę ryżu. Termin stosowania tych środków upłynął w roku gospodarczym 1996, a ponieważ zainteresowane państwa nie wniosły o jego przedłużenie, środki te powinny zostać zniesione. Wprowadzono środki mające na celu zbywanie i wprowadzanie do obrotu części ryżu uprawianego na miejscu w Gwadelupie, Martynice i w pozostałych obszarach Wspólnoty. Ponieważ nie cała produkcja miejscowa może być wykorzystana w regionie, a brakuje warunków i wyposażenia do składowania produktów na miejscu, środki te są niezbędne do zachowania równowagi w lokalnym sektorze produkcji i będą obowiązywać na warunkach ustanowionych w obowiązujących przepisach.
- (8) Należy wspierać tradycyjny chów zwierząt na potrzeby lokalnej konsumpcji w FDZ. W tym celu należy odstąpić od niektórych przepisów dotyczących organizacji wspólnego rynku ograniczających produkcję, aby uwzględnić rozwój oraz szczególne warunki produkcji lokalnej, które całkowicie różnią się od warunków w pozostałych Państwach Członkowskich. Do tego celu można także dążyć pośrednio poprzez finansowanie programów hodowlanych, związanych z zakupem rasowych zwierząt zarodowych, zwierząt hodowlanych lepiej dostosowanych do warunków lokalnych, poprzez premię za krowy mamki oraz premię ubojową, oraz w stosownych przypadkach, umożliwianie przywozu byków z innych państw przeznaczonych do tuczenia pod określonymi warunkami, oraz odstępowanie od wymogów przywozowych dla zwierząt i artykułów żywnościowych pochodzenia zwierzęcego.
- (9) Należy poprawić warunki dostawy świeżych przetworów mlecznych, obecnie pochodzących głównie z przywozu, na rynki lokalne w FDZ. Cel ten można osiągnąć poprzez kontynuowanie pomocy dla produkcji mleka na potrzeby konsumpcji lokalnej okresowo oceniane na podstawie bilansu dostaw, a z drugiej strony poprzez zaprzestanie stosowania ustaleń w sprawie dodatkowej opłaty wyrównawczej od producentów mleka krowiego określonej w rozporządzeniu (EWG) nr 3950/92 ⁽²⁾. Należy odstąpić od tych przepisów z uwagi na złe warunki dostaw typowe dla regionów peryferyjnych, całkowicie odmiennych od tych, które przeważają na pozostałym obszarze Wspólnoty oraz potrzebę rozwoju produkcji lokalnej.
- (10) Wspólnota finansuje regionalne programy pomocy w celu wspierania produkcji i wprowadzania do obrotu lokalnych produktów branży mleczarskiej i hodowlanej
- na Martynice i Réunion jako tymczasowy środek na lata 1996–2000. Lokalny stopień samowystarczalności pod względem tych produktów jest nadal niski. Pomoc Wspólnoty może się przydać tylko, jeśli lokalne struktury produkcyjne będą potrafiły wprowadzać strategie dostosowane do lokalnych warunków, mające na celu rozwój gospodarczy, przestrzenną koordynację produkcji oraz zwiększanie fachowości producentów. Pomoc tę należy na razie kontynuować jako środek tymczasowy, aby pomóc wprowadzać nowoczesną produkcję o wysokiej jakości. Przyjęto zasadę rozszerzania tego wsparcia na Gujanę Francuską i Gwadelupę, pod warunkiem stworzenia lokalnych organizacji skupiających producentów z różnych branż.
- (11) W sektorze owocowym, warzywnym, roślinnym i kwaciarskim wprowadzono środki na celu zwiększenia wydajności gospodarstw i jakości produktów, poprawy struktury produkcji i dystrybucji, stworzenia produktów przetwarzanych na miejscu i zachowania niektórych tradycyjnych produktów (wanilii, olejków eterycznych itp.), w celu rozwoju lokalnego handlu, przetwórstwa i wywozu tych produktów. Środki te należy kontynuować, gdyż zaczęły się one przyczyniać do zwiększania konkurencyjności lokalnych produktów na dynamicznych rynkach, umacniając ich pozycję na rynku Wspólnoty oraz zwiększając zadowolenie konsumentów i liczbę kanałów dystrybucji.
- (12) Rozporządzenie (EWG) nr 525/77 ⁽³⁾ stworzyło system płatności produkcyjnej dla producentów ananasów konserwowych, który ma zastosowanie tylko do Martyniki. Z uwagi na szczególne cechy tego systemu oraz obszaru produkcji, a także w celu harmonizacji prawa i administracji, program ten zostaje uwzględniony w niniejszym rozporządzeniu, a rozporządzenie (EWG) nr 525/77 traci moc. Aby zapewnić przyszłość uprawy ananasów, należy zmobilizować wszystkich uczestników tego sektora. Uprawa ananasów jest szczególnie ważna w Martynice z przyczyn społecznych i gospodarczych. Ananasy są drogą w uprawie, a ich przetwory konkurują z produktami państw trzecich. Należy dalej udzielać wsparcia przetwórstwu, zapewnić przetwarzanie małym gospodarstwom, zapewniać regularne dostawy dla przemysłu przetwórczego i wzmacniać pozycję organizacji producentów oraz pozwalać na zwiększenie średnioterminowej rentowności oraz w stosownych przypadkach ułatwiać wprowadzanie świeżych produktów do obrotu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3763/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. wprowadzające szczególne środki w odniesieniu do niektórych produktów rolnych na rzecz francuskich departamentów zamorskich (Dz.U. L 356 z 24.12.1991, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000 (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiające opłatę dodatkową w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 405 z 31.12.1992, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1256/1999 (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 73).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 525/77 z dnia 14 marca 1977 r. ustanawiające system pomocy dla produkcji ananasów w puszkach (Dz.U. L 73 z 21.3.1977, str. 46). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1699/85 (Dz.U. L 163 z 22.6.1985, str. 12).

- (13) Sektor trzciny cukrowej jest istotny dla gospodarki FDZ. FDZ ciągle są w niekorzystnej sytuacji z powodu oddalenia, wyspiarskiego i peryferyjnego charakteru, trudno dostępnych górskich obszarów, małych i rozrzuconych gospodarstw, nielicznych zakładów produkcyjnych, wysokich kosztów transportu miejscowego oraz trudnego dostępu z powodu złych dróg, co zwiększa koszty. Uprawa, a szczególnie zbiór trzciny cukrowej, jest także trudniejsza niż uprawa buraków na kontynencie europejskim. W celu właściwego rozwoju tego sektora i zmniejszenia tych niedogodności należy zastosować środki zmierzające do częściowego zrekomensowania dodatkowych kosztów transportu trzciny z pól do punktów skupu.
- (14) Rum jest produktem o dużym znaczeniu gospodarczym dla FDZ, która potrzebuje rynków jego zbytu. Stopniowa rezygnacja z niektórych obecnych preferencji dla produkcji rumu znacząco zmniejszyłaby zarobki producentów. Należy dalej stosować środki wspierające uprawy trzciny cukrowej i jej bezpośrednio przetwarzanie na rolniczy rum oraz syrop cukrowy, ponieważ stabilizują one dostawę trzciny do destylarni, które mogą dzięki temu planować i racjonalnie inwestować w zakłady produkcyjne. Środki te zwiększają także zyski plantatorów trzciny cukrowej, zachęcają ich do polepszania metod uprawy, zachęcają do zwiększenia wydajności i dostarczania trzciny o wyższej jakości.
- (15) Producenci rolni w FDZ powinni być zachęceni do dostarczania produktów o wysokiej jakości. Należy wspierać wprowadzanie tych produktów do obrotu, w tym celu można oznaczyć je znakiem graficznym Wspólnoty.
- (16) Zdrowotność upraw w FDZ stanowi szczególnie problem, co wynika ze szczególnych uwarunkowań klimatycznych i stosowania nieadekwatnych środków zwalczania. Należy zastosować programy zwalczania szkodliwych organizmów, łącznie z metodami organicznymi. Należy określić udział finansowy Wspólnoty w takich programach.
- (17) Rozporządzenie (WE) nr 1257/1999⁽¹⁾ określa środki rozwoju obszarów wiejskich, które mogą otrzymywać pomoc Wspólnoty i ustala warunki otrzymania takiej pomocy.
- (18) Rozporządzenie to wychodzi naprzeciw niedogodnościom związanym z odległym i peryferyjnym położeniem FDZ oraz poprawia warunki wytwarzania i handlu produktami rolnymi.
- (19) Struktury niektórych gospodarstw rolniczych oraz przedsiębiorstw przetwórczych czy handlowych z siedzibą w FDZ mają poważne wady i stoją przed szczególnymi trudnościami. Należy odstąpić od stosownych przepisów ograniczających lub zabraniających udzielenia dotacji z niektórych pomocy strukturalnych, przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999 odnośnie do pewnych typów inwestycji.
- (20) Artykuł 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 ogranicza przyznawanie pomocy dla gospodarki leśnej odnośnie do lasów i obszarów leśnych należących do prywatnych właścicieli, gmin i ich związków. Większość lasów i obszarów leśnych znajdujących się w FDZ należy do władz publicznych innych niż gminy. W tych okolicznościach, warunki określone w wyżej wymienionym artykule powinny być bardziej elastyczne.
- (21) Finansowy wkład Wspólnoty w trzy z towarzyszących środków, określonych w art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, może wynosić w przypadku regionów peryferyjnych do 85 % łącznej dopuszczalnej kwoty. Z drugiej strony, zgodnie z art. 47, ust. 2 akapit drugi tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, finansowy wkład Wspólnoty w środki pomocy dla rolnictwa i ochrony środowiska, które stanowią czwarty środek towarzyszący, jest ograniczony do 75 % dla wszystkich obszarów objętych Celem 1. Z uwagi na znaczenie rolnictwa i ochrony środowiska dla rozwoju obszarów wiejskich, należy zharmonizować stopień udziału finansowego Wspólnoty we wszystkich środkach towarzyszących dla regionów peryferyjnych.
- (22) Na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999⁽²⁾, każdy plan, Wspólnotowe Ramy Wsparcia, program działania czy jednolity dokument programowy powinien obejmować okres siedmioletni. Okres objęty planem biegnie od dnia 1 stycznia 2000 r. W celu zapewnienia spójności i uniknięcia dyskryminacji beneficjentów tego samego programu, odstępstwa przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny, w drodze wyjątku, mieć zastosowanie do całego okresu objętego planem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1).

- (23) W celu złagodzenia szczególnych ograniczeń gospodarki rolnej w FDZ wynikających z ich oddalenia, wyspiarskiego i peryferyjnego charakteru, niewielkiego obszaru, górzystego terenu, klimatu i gospodarczego uzależnienia od niewielkiej liczby produktów, można odstąpić od stałej zasady Komisji zabraniającej pomocy państwowych odnośnie do produkcji, przetwórstwa i handlu produktami rolnymi wymienionymi w załączniku I do Traktatu.
- (24) Należy umożliwić przyjęcie przepisów przejściowych w celu ułatwienia przejścia z systemu określonego w zmienionym rozporządzeniu (EWG) nr 3763/91 oraz od systemu ustalonego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 525/77 na nowy system ustalony w niniejszym rozporządzeniu oraz, na wypadek rozszerzenia środków istniejących, zapewnienia niezbędnej ciągłości.
- (25) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustala szczególne środki obejmujące niektóre produkty rolne i wychodzące naprzeciw trudnościom wynikającym z oddalenia, peryferyjnego i wyspiarskiego charakteru francuskich departamentów zamorskich (FDZ).

TYTUŁ I

SZCZEGÓLNE UZGODNIENIA W SPRAWIE DOSTAW

Artykuł 2

1. Wprowadza się niniejszym szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw produktów rolnych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia i niezbędnych dla ludzi, w przemyśle przetwórczym i jako środki do produkcji rolnej w FDZ.
2. Tworzone są prognozy bilansu dostaw określające ilości produktów rolnych wymienionych w załączniku I i potrzebnych do wypełnienia warunków dostaw każdego roku. Osobne prognozy bilansu dostaw są tworzone na podstawie potrzeb przemysłu zajmującego się przetwórstwem i pakowaniem

produktów przeznaczonych do obrotu lokalnego, do wywozu pod określonymi warunkami do państw trzecich lub do tradycyjnych przesyłek do pozostałych obszarów Wspólnoty.

Artykuł 3

1. Żadne cło nie jest stosowane w stosunku do bezpośredniego przywozu z państw trzecich do FDZ, produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, w granicach ilości określonych w bilansie dostaw.
2. Aby zapewnić objęcie wymogami dotyczącymi ilości, ceny i jakości, ustanowione zgodnie z art. 2, uwzględniając udział Wspólnoty w dostawach, pomoc przyznaje się do dostawy do FDZ produktów Wspólnoty składowanych w ramach interwencji publicznej lub dostępnych na rynku Wspólnoty.

Pomoc taka uwzględnia dodatkowe koszty transportu do FDZ i ceny stosowane przy wywozie do państw trzecich, a w przypadku środków do produkcji rolnej i produktów przeznaczonych do przetwórstwa, dodatkowe koszty wynikające z wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia.

3. Przy wdrażaniu szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, należy zwrócić w szczególności uwagę na następujące kwestie:

- szczególne wymogi FDZ oraz określone wymogi jakościowe w przypadku produktów przeznaczonych do przetwórstwa oraz przeznaczonych na środki do produkcji rolnej,
- obrót handlowy z pozostałymi obszarami Wspólnoty,
- gospodarczy aspekt proponowanej pomocy.

4. Uprawnienie do otrzymania pomocy z tytułu szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw zależy od faktycznego obniżenia ceny końcowej dla konsumentów w wyniku korzyści gospodarczych wynikających ze zwolnienia z ceł przywozowych lub z pomocy w odniesieniu do dostaw z pozostałych obszarów Wspólnoty.

5. Produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw nie mogą być ponownie wywożone do państw trzecich lub ponownie wysyłane do pozostałych obszarów Wspólnoty. Niniejszy zakaz nie dotyczy handlu między terytoriami FDZ.

W przypadku przetwarzania danych produktów w FDZ, powyższy zakaz nie stosuje się do wywozu do państw trzecich ani do tradycyjnych przesyłek przetworzonych produktów do pozostałych obszarów Wspólnoty, zgodnie z warunkami ustalonymi przez Komisję z zastosowaniem procedury, określonej w art. 19 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Nie są udzielane żadne refundacje wywozowe.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego Tytułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2. Obejmują one w szczególności:

- ustalanie pomocy w odniesieniu do dostaw z pozostałych obszarów Wspólnoty,
- przepisy zapewniające faktyczne obniżenie cen końcowych dla konsumentów,
- wprowadzenie, w razie potrzeby, systemu licencji na przywóz lub dostawy.

Komisja opracowuje bilansy dostaw zgodnie z art. 23 ust. 2. Komisja może korygować te bilanse oraz spis produktów w załączniku I, przy zastosowaniu tej samej procedury, w odpowiedzi na zmiany popytu w FDZ.

Artykuł 4

Naliczonej opłaty wyrównawczej ustalonej w art. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 1766/92⁽¹⁾ nie stosuje się do przywozu do Réunion otrębów zbożowych o kodzie SN nr 2302 30 pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, do wysokości 8 000 ton rocznie.

TYTUŁ II

ŚRODKI MAJĄCE NA CELU UDZIELENIE POMOCY PRODUKTOM MIEJSCOWYM

ROZDZIAŁ I

RYŻ

Artykuł 5

1. Udziela się pomocy wspólnotowej do corocznych umów dotyczących zbytu i wprowadzania do obrotu ryżu zebranego w Gujanie Francuskiej, na terenie Gwadelupy, Martyniki i pozostałych obszarów Wspólnoty, w granicach rocznej kwoty 12 000 ton ekwiwalentu całkowicie bielonego ryżu. Udzielana jest pomoc w odniesieniu do zbytu i wprowadzania do obrotu w pozostałych obszarach Wspólnoty do wysokości 4000 ton.

Umowy są podpisywane między producentami w Gujanie Francuskiej a osobami fizycznymi i prawnymi z siedzibą w Gwadelupie, Martynice i pozostałych obszarach Wspólnoty.

Kwota pomocy wynosi 10 % wartości produktów sprzedawanych w Gwadelupie, Martynice lub pozostałych obszarach Wspólnoty, dla towarów dostarczonych do pierwszego portu wyładunku. Ten próg zostaje zwiększony do 13 %, w przypadku gdy dostawcą jest grupa lub stowarzyszenie producentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1666/2000 (Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 1).

Pomoc udzielana jest nabywcy, który handluje produktami w ramach umów rocznych.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2. Przy zastosowaniu tej samej procedury Komisja może zmienić roczną ilość 12 000 ton, ustaloną w ust. 1 akapit pierwszy.

ROZDZIAŁ II

INWENTARZ ŻYWI I PRZETWORY MLECZNE

Artykuł 6

1. W sektorze hodowlanym pomoc jest udzielana odnośnie do dostaw do FDZ zwierząt czystorasowych, zwierząt z ras przeznaczonych do obrotu handlowego i produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących ze Wspólnoty.

2. Warunki przyznawania pomocy są ustalane biorąc pod uwagę, w szczególności, zapotrzebowanie FDZ na dostawy w celu rozpoczęcia produkcji hodowlanych, genetycznego ulepszenia inwentarza żywego i zapotrzebowania na gatunki najlepiej dostosowane do warunków miejscowych. Pomoc będzie wypłacana w przypadku dostaw towarów, które spełniają zasady wspólnotowe.

3. Przy ustalaniu wysokości pomocy będą brane pod uwagę:

- warunki i w szczególności koszty dostawy do FDZ wynikające z ich geograficznego położenia,
- cena produktów na rynku wspólnotowym i na rynku światowym,
- oclenie lub nie przywozu z państw trzecich,
- gospodarczy aspekt proponowanej pomocy.

4. Artykuł 3 ust. 4 i 5 stosuje się do towarów kwalifikujących się do pomocy zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Spis produktów, stopień pomocy, określonej w ust. 1, oraz szczegółowe zasady stosowania tego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 7

1. Dopóki liczba miejscowych byczków nie osiągnie poziomu zapewniającego rozwój miejscowej produkcji wołowiny, oraz w granicach, określonych w art. 9, można będzie sprowadzać bydło z państw trzecich dla tuczenia na miejscu i spożycia w FDZ, bez stosowania opłat celnych, określonych w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999⁽²⁾.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21).

Artykuł 3 ust. 4 i 5 stosuje się do zwierząt kwalifikujących się do zwolnienia określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

2. Liczba zwierząt kwalifikujących się do zwolnienia, określonego w ust. 1, jest ustalana w momencie zaistnienia usprawiedliwionej potrzeby przywozu, uwzględniając rozwój produkcji miejscowej. Ta liczba oraz szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności minimalny okres tuczenia, zostaną ustalone zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2. Zwolnienie to jest przyznawane przede wszystkim hodowcom zwierząt tucznych, u których przynajmniej 50 % zwierząt jest pochodzenia miejscowego.

Artykuł 8

Do dyrektywy 72/462/EWG⁽¹⁾ dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Nie naruszając art. 13 dyrektywy 91/496/EWG^(*) i art. 18 dyrektywy 97/78/WE^(**), Komisja może odstąpić od zawartych w nich przepisów względem przywozu do FDZ, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 29 niniejszej dyrektywy.

Po przyjęciu decyzji, określonej w akapicie pierwszym, zasady obowiązujące po przywozie są ustalane zgodnie z tą procedurą.

(*) Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.7.1996, str. 1).

(**) Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9).”

Artykuł 9

1. Pomoc, przewidzianą w lit. a) i b) akapit drugi, przyznaje się w celu wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny oraz środkami służącymi

(¹) Dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa (Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

poprawie jakości produktów, w granicach potrzeb żywnościowych FDZ okresowo ocenianych w kontekście bilansu dostaw.

Bilanse te uwzględniają także zwierzęta dostarczane zgodnie z art. 6 i 7.

a) Dodatek do premii za krowy mamki, przewidziane w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, jest wypłacany producentom wołowiny i cielęciny. Dodatek ten wynosi 50 EUR za krowę mamkę w posiadaniu hodowcy w dniu przedłożenia wniosku.

b) Dodatek do premii ubojowych, przewidziany w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, jest wypłacany producentom wołowiny i cielęciny. Dodatek ten wynosi 25 EUR na sztukę.

2. Przepisy związane z:

a) regionalnym limitem ustalonym w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 dotyczącym premii specjalnej;

b) indywidualnym limitem dla zwierząt w gospodarstwie, ustalonym w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 1254/1999 dotyczącym podstawowej premii za krowy mamki;

c) krajowym limitem ustalonym w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 dotyczącym premii ubojowej;

d) zagęszczenia zwierząt w gospodarstwie, ustalonego w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;

nie stosują się do FDZ w przypadku premii specjalnych, podstawowej premii za krowy mamki lub premii dodatkowych, określonych w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.

3. Premie podstawowe i dodatkowe, określone w ust. 1 i 2, są przyznawane każdego roku dla ilości odpowiednio do 10 000 byków, 35 000 krów mamek i 20 000 ubitych zwierząt.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2. Obejmują one tworzenie bilansów, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, ich ewentualne aktualizacje uwzględniające zmiany wymogów oraz,

a) w przypadku specjalnych premii za byki, obejmują:

- utrzymanie liczby zwierząt, dla których została udzielona premia specjalna w FDZ w 1994 r., w ramach limitu regionalnego ustalonego w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999,

— przyznawanie premii dla grup do 90 zwierząt w danej grupie wiekowej, w danym roku kalendarzowym i w danym gospodarstwie.

b) w przypadku premii za krowy mamki:

— gwarantują w stosownym zakresie prawa producentów, którym została udzielona premia na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999,

— mogą tworzyć specjalny fundusz rezerwy dla FDZ i określać specjalne warunki przydzielania lub ponownego rozdzielania praw uwzględniając cele sektora hodowli zwierząt; rozmiar funduszu rezerwowego jest określony na podstawie limitu określonego w ust. 3 oraz liczby premii przyznanych w 1994 r.;

c) w przypadku premii ubojowych, obejmują:

— utrzymanie liczby zwierząt, dla których została udzielona premia ubojowa w FDZ w 2000 r., w ramach limitu krajowego określonego w art. 38 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999 ⁽¹⁾.

Szczegółowe zasady wdrażania mogą ustalać dodatkowe warunki przyznawanie premii dodatkowych.

Komisja może zmodyfikować limity ustalone w ust. 3 przy zastosowaniu tej samej procedury.

Artykuł 10

1. Udziela się pomocy w celu zwiększenia produkcji mleka krowiego, w granicach lokalnego zapotrzebowania w FDZ, przeznaczonego na przetwory mleczne przeznaczone do spożycia przez ludzi. Zapotrzebowanie takie jest szacowane każdego roku gospodarczego w bilansie dostaw. Nie udziela się pomocy w odniesieniu do mleka wykorzystywanego przy produkcji mleka odtłuszczonego przeznaczonego na paszę dla zwierząt.

Pomoc jest przyznawana producentom i grupom producentów od ilości mleka dostarczanego mleczarniom. Pomoc ta jest wypłacana poprzez mleczarnie.

Kwota pomocy wynosi 8,45 EUR za 100 kilogramów mleka o pełnej zawartości tłuszczu.

Pomoc będzie wypłacana każdego roku do maksymalnej ilości 40 000 ton mleka.

2. Dodatkowy system opłat wyrównawczych dla producentów mleka krowiego przewidziany w rozporządzeniu (EWG) nr 3950/92 nie stosuje się w FDZ.

3. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania tego artykułu oraz bilansu, określonego w ust. 1 zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2.

Komisja może zmodyfikować maksymalną ilość, określoną w ust. 1 akapit czwarty, przy zastosowaniu tej samej procedury.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2342/1999 z dnia 28 października 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu dopłat (Dz.U. L 281 z 4.11.1999, str. 30). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 192/2001 (Dz.U. L 29 z 31.1.2001, str. 7).

Artykuł 11

1. W okresie 2001–2006 przyznawana będzie pomoc dla Martyniki i Réunion w celu wdrożenia całościowych programów wspierających produkcję i wprowadzanie do obrotu miejscowych produktów sektorów mleczarskiego i hodowlanego. W 2001 r. będzie przyznawana pomoc w odniesieniu do rocznych programów przejściowych. Te całościowe programy będą trwać pięć lat, przez okres 2002–2006 r.

Programy te mogą obejmować środki zachęcające do poprawy jakości i higieny, wprowadzania do obrotu, restrukturyzacji sektorów, racjonalizacji organizacji produkcji i marketingu, zapewniania informacji miejscowej o produktach wysokiej jakości oraz świadczenia pomocy technicznej. Programy te nie mogą obejmować przyznawania pomocy innej niż premie ustalone w art. 9 i 10.

Programy te są przygotowywane i wdrażane przez właściwe organy wyznaczone przez Państwo Członkowskie, ściśle współpracujące z istniejącymi organizacjami międzybranżowymi uznanymi za najbardziej reprezentatywne dla danego sektora.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2. Właściwe władze przedstawiają Komisji projekty programów, które nie trwają dłużej niż pięć lat. Komisja przyjmuje je zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2. Zgodnie z tą samą procedurą, Komisja może rozszerzyć zakres stosowania niniejszego artykułu na departamenty Gwadelupy i Gujany Francuskiej, o ile zostaną założone w tych departamentach organizacje międzybranżowe.

3. Każdego roku władze francuskie przedstawiają sprawozdanie z realizacji tych programów. Przed końcem 2005 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie oceniające stosowanie środków, określonych w niniejszym artykule, z załączonymi ewentualnymi właściwymi wnioskami.

ROZDZIAŁ III

OWOCE, WARZYWA, ROŚLINY I KWIATY

Artykuł 12

1. Pomoc przyznaje się w odniesieniu do owoców, warzyw, kwiatów i roślin żywych wymienionych w rozdziałach 6, 7 i 8 nomenklatury scalonej, pieprzu i owoców rodzaju *Capsicum* oraz *Pimenta* o kodzie CN 0904 oraz przypraw o kodzie CN 0910 zebranych w FDZ i przeznaczonych na rynek krajowy. W przypadku Martyniki i Gwadelupy nie będzie przyznawana pomoc w odniesieniu do bananów innych niż plantany o kodzie CN 0803 00 11.

Przyznaje się pomoc w odniesieniu do produktów zgodnych ze wspólnymi normami określonymi w legislacji wspólnotowej lub, w przypadku braku takich norm, zgodnych z wymogami określonymi w umowach dostaw.

Pomoc jest udzielana pod warunkiem zawarcia umów dostawy na okres jednego roku lub więcej lat między producentami indywidualnymi lub grupami producentów, lub organizacjami producentów, określonymi w art. 11, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96⁽¹⁾, a dystrybutorami, restauracjami i podobnymi podmiotami lub władzami miejscowymi.

Pomoc jest udzielana wyżej wymienionym producentom indywidualnym, grupom producentów i organizacjom producentów w granicach rocznych limitów ustalonych dla każdej kategorii produktów.

Ustala się wysokość ryczałtowej pomocy dla każdej z kategorii produktów, które mają zostać określone, na podstawie przeciętnej wartości objętych nią produktów. Wysokość pomocy zależy będzie od tego, czy jest ona przyznawana organizacjom producentów, określonym w art. 11, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

2. Udziela się pomocy w wysokości do 6,04 euro za kilogram dla produkcji zielonej wanilii o kodzie CN ex 0905 00 00 i używanej do produkcji suszonej (czarnej) wanilii lub wyciągów z wanilii.

Udziela się pomocy do wysokości rocznego limitu 75 ton produktu.

3. Udziela się pomocy w odniesieniu do produkcji podstawowych olejków geraniowych o kodzie CN 3301 21 i wetiwerowych o kodzie CN 3301 26, w wysokości 44,68 EUR za kilogram.

Pomoc ograniczona jest do rocznego limitu w wysokości 30 ton olejku geraniowego i do 5 ton olejku wetiwerowego.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2. Tę samą procedurę stosuje się przy ustalaniu kategorii produktów i wysokości pomocy, określonej w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz w miarę potrzeby przy niezbędnej modyfikacji maksymalnych ilości, określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 13

1. Udziela się pomocy w odniesieniu do przetwórstwa owoców i warzyw uzyskanych z produktów zebranych w FDZ.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2826/2000 (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2).

Platność produkcyjna wypłacana jest przetwórcom, którzy zapłacili producentom za surowce więcej niż wynosi cena minimalna dla umów między producentami lub uznanymi organizacjami producentów w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 2200/96 a przetwórcami lub ich prawnie uznanymi organizacjami lub stowarzyszeniami. Państwa Członkowskie ustalają cenę minimalną na surowce na podstawie powiązanych z nimi kosztów produkcji.

2. Ryczałtowa kwota pomocy jest ustalana dla każdej kategorii produktów, w odniesieniu do cen zastosowanych surowców miejscowych oraz cen takich surowców pochodzących z przywozu.

3. Udziela się pomocy w granicach rocznych limitów ilościowych dla każdej kategorii produktów.

4. Spis przetworzonych produktów, co do których przyznano pomoc oraz szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostają przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2. Tę samą procedurę stosuje się przy ustalaniu kategorii produktów i wysokości pomocy, określonej w ust. 2 niniejszego artykułu oraz limitów ilościowych, określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 14

1. Władze francuskie przedkładają Komisji program wsparcia sektora ananasowego na Martynice.

Program ma na celu poprawę warunków uprawy, handlu i przetwórstwa ananasów, restrukturyzację i zwiększenia konkurencyjności tego sektora oraz ochronę małych gospodarstw. Ananasy uprawiane na Martynice nie kwalifikują się do pomocy na mocy art. 13.

2. Władze francuskie przedkładają Komisji projekty programów trwających nie dłużej niż pięć lat, łącznie ze sprawozdaniem na temat realizacji programu poprzedniego. Komisja przyjmuje je zgodnie z procedurą, ustaloną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 15

1. Udziela się pomocy w odniesieniu do corocznych umów dotyczących zbytu i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, określonych w art. 12 ust. 1. Pomoc ta jest udzielana do rocznego limitu wynoszącego 3 000 ton danego produktu będącego przedmiotem handlu dla danego departamentu.

Umowy są podpisywane między indywidualnymi producentami lub organizacjami producentów, określonymi w art. 11, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, a osobami fizycznymi i prawnymi z siedzibą na innych obszarach Wspólnoty.

2. Kwota pomocy wynosi 10 % ceny produkcji wprowadzonej do obrotu, z dostawą do miejsca przeznaczenia.

3. Pomoc jest udzielana nabywcom, którzy zobowiązują się wprowadzać do obrotu produkty z departamentów zamorskich w ramach umów, określonych w ust. 1.

4. Jeśli środki przewidziane w ust. 1, są podejmowane w ramach spółek joint venture zakładanych w celu wprowadzania do obrotu produktów zebranych w FDZ przez producentów, grupy lub stowarzyszenia producentów w tych departamentach i osoby fizyczne lub prawne mające siedzibę na innych obszarach Wspólnoty, a partnerzy tych przedsięwzięć zobowiązują się wymieniać się wiedzą i doświadczeniem wymaganym dla osiągnięcia celów spółki joint venture przez okres co najmniej trzech lat, to kwota pomocy określona w ust. 2 zostaje zwiększona do 13 % wartości rocznej produkcji wspólnie wprowadzanej do obrotu.

5. Pomoc, przewidziana w niniejszym artykule, jest także wypłacana na zasadach ustalonych w ust. 1–4, w stosunku do:

- przetworów owoców i warzyw zebranych w FDZ,
- podstawowych olejków geraniowych o kodzie CN 3301 21 i wetiwerowych o kodzie CN 3301 26,
- suszonej (czarnej) wanilii o kodzie CN ex 0905 00 00 oraz wyciągów z wanilii o kodzie CN 3301 90 90,

dla których zawarto coroczne umowy odnośnie do ich zbytu i wprowadzenia do obrotu.

6. Jednakże w stosunku do melonów o kodzie CN ex 0807 19 00 oraz ananasów o kodzie CN ex 0804 30 00, pomoc może być udzielana w departamencie dla ilości przekraczających 3 000 ton, jeśli nie przekroczy się łącznej ilości kwalifikującej się do pomocy w całym FDZ.

7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2.

ROZDZIAŁ IV

CUKIER ORAZ SEKTOR RUMU I TRZCINY CUKROWEJ

Artykuł 16

1. Udziela się pomocy w odniesieniu do transportu trzciny z pól do punktów skupu dla plantatorów, dla których właściwe organy określone przez dane Państwo Członkowskie sporządziły potwierdzenia dostaw do zakładów przetwórczych.

2. Wysokość pomocy jest określana na podstawie odległości oraz innych obiektywnych kryteriów dotyczących transportu. Nie może ona przekroczyć połowy kosztów transportu tony towarów ryczałtowo ustalonych przez władze francuskie dla każdego departamentu.

Artykuł 17

1. Pomoc jest udzielana dla bezpośredniego przetwórstwa trzciny cukrowej zbieranej w FDZ na syrop cukrowy lub rum rolniczy zdefiniowany w art. 1 ust. 4 lit. a) pkt 2 rozporządzenia (EWG) nr 1576/89⁽¹⁾.

Pomoc jest udzielana producentowi syropu cukrowego lub destylarni, pod warunkiem że zapłacą oni producentowi trzciny cukrowej określoną cenę minimalną.

2. Udziela się pomocy:

- odnośnie do syropu cukrowego, do ilości 250 ton rocznie,
- odnośnie do rumu rolniczego, do wysokości łącznej objętości 75 600 hektolitrów czystego alkoholu.

Artykuł 18

Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego rozdziału, rozmiar pomocy oraz cenę minimalną, określoną w art. 17 ust. 1, ustala się zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

ZNAK GRAFICZNY

Artykuł 19

1. Organizacje zawodowe określają warunki stosowania znaków graficznych mających na celu propagowanie i promocję przeznaczonych do spożycia produktów rolnych wysokiej jakości naturalnych lub przetworzonych, typowych dla FDZ jako regionów peryferyjnych. Władze francuskie przekazują takie propozycje i swoją opinię Komisji w celu zatwierdzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych (Dz.U. L 160 z 12.6.1989, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3378/94 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 366 z 31.12.1994, str. 1).

Wykorzystanie znaku jest nadzorowane przez władze lub organ wyznaczony przez właściwe władze francuskie.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte w razie potrzeby zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

TYTUŁ III

ŚRODKI OCHRONY ROŚLIN

Artykuł 20

1. Władze francuskie przedstawiają Komisji programy mające na celu tępienie organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych. Programy te określają w szczególności zamierzone cele, zaplanowane środki, ich okres stosowania i budżet. Programy przedstawione zgodnie z niniejszym artykułem nie dotyczą środków ochrony bananów.

2. Wspólnota bierze udział w finansowaniu takich programów na podstawie analizy technicznej sytuacji w danym regionie.

3. Udział finansowy Wspólnoty oraz kwota pomocy ustalane są zgodnie z procedurą ustaloną w art. 23 ust. 2. Środki kwalifikujące się do przyznania pomocy Wspólnoty określane są zgodnie z tą samą procedurą.

4. Udział taki może obejmować do 60 % wydatków kwalifikujących się do przyznania pomocy. Płatność dokonywana jest na podstawie dokumentacji dostarczonej przez władze francuskie. Komisja może zlecić ekspertom, określonym w art. 21 dyrektywy 2000/29/WE⁽¹⁾, zorganizowanie i przeprowadzenie w swoim imieniu badań.

TYTUŁ IV

ODSTĘPSTWA NATURY STRUKTURALNEJ

Artykuł 21

1. Nie naruszając przepisów art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r., łączna wartość pomocy w odniesieniu do inwestycji w szczególności promujących różnicowanie, restrukturyzację bądź przejście na samowystarczalne rolnictwo przez gospodarstwa rolne o niewielkich rozmiarach, które to rozmiary zostaną określone w dodatku do programu, określonym w art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, nie przekracza 75 % całości inwestycji kwalifikujących się do pomocy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/29 z dnia 8 maja 2000 r. o środkach ochronnych przeciw wprowadzaniu do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin i produktów roślinnych oraz ich rozprzestrzenianiu się w obrębie Wspólnoty (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/33 (Dz.U. L 127 z 9.5.2001, str. 42).

2. Nie naruszając przepisów art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, łączna wartość pomocy w odniesieniu do inwestycji w zakłady przetwórstwa i handlu produktami rolnymi, na które składają się głównie lokalne produkty w sektorach, które zostaną określone w dodatku do programu, określonym w art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, nie przekracza 65 % całości inwestycji kwalifikujących się do pomocy. Łączna wartość pomocy małym i średnim przedsiębiorstwom na tych samych warunkach nie przekracza 75 %.

3. Ograniczenia przewidziane w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie mają zastosowania do lasów tropikalnych oraz obszarów leśnych znajdujących się na terytorium FDZ.

4. Nie naruszając przepisów art. 47 ust. 2 akapit drugi tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, udział Wspólnoty w środkach dla rolnictwa i ochrony środowiska, przewidzianych w art. 22, 23 i 24 niniejszego rozporządzenia, wynosi 85 %.

5. Krótki opis planowanych na mocy niniejszego artykułu środków, jest częścią jednolitego dokumentu programowego dla FDZ, określonego w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 22

Środki potrzebne do stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmują się zgodnie z trybem postępowania określonym w art. 23 ust. 2.

Artykuł 23

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Zbóż ustanowiony zgodnie z art. 22 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 lub komitety zarządzające utworzone przez inne rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynku danych produktów.

W przypadku produktów rolnych objętych rozporządzeniem (EWG) nr 827/68⁽²⁾ oraz produktów nieobjętych wspólną organizacją rynków, Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Chmielu ustanowiony na mocy art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71⁽³⁾.

⁽²⁾ Rozporządzenie (EWG) nr 827/68 Rady z dnia 28 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku niektórych produktów wymienionych w załączniku II do Traktatu (Dz.U. L 151 z 30.6.1968, str. 16). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz.U. L 175 z 4.8.1971, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 191/2000 (Dz.U. L 23 z 28.1.2000, str. 4).

W kwestiach znaku graficznego i w innych przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Świeżych Owoców i Warzyw ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

W realizacji tytułu III Komisję wspiera Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin utworzony na mocy decyzji 76/894/EWG⁽¹⁾.

W realizacji tytułu IV Komisję wspiera Komitet ds. Rozwoju i Przekształceń Strukturalnych regionów ustanowiony na mocy art. 48 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi ustanowiony na mocy art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

2. Przy odwoływaniu się do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Jednakże w przypadku tytułu III zastosowanie ma procedura ustalona w art. 18 dyrektywy 2000/29/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

3. Komitety przyjmują własne regulaminy wewnętrzne.

Artykuł 24

W przypadku produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, do których zastosowanie mają art. 87, 88 i 89 tego Traktatu, Komisja może wyrazić zgodę na pomoc dla sektora produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu tych produktów, w celu złagodzenia szczególnych ograniczeń rolnictwa w FDZ wynikających z ich oddalenia, wyspiarskiego i peryferyjnego charakteru.

Artykuł 25

Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem art. 21, stanowią ingerencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999⁽²⁾

Artykuł 26

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia stosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności w zakresie inspekcji i kar administracyjnych. Informują o tym Komisję.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 76/894/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. ustanawiająca Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin (Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 25).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103).

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte w razie potrzeby zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2.

Artykuł 27

1. Francja przedstawia Komisji coroczne sprawozdanie na temat realizacji środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przed końcem piątego roku stosowania systemu, Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie ogólne sprawozdanie oceniające efekty działań przedsięwziętych na mocy niniejszego rozporządzenia, łącznie z ewentualnymi właściwymi propozycjami.

Artykuł 28

Rozporządzenie (EWG) nr 3763/91 traci moc. Odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 3763/91 rozumiane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia oraz odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku II.

Rozporządzenie (EWG) nr 525/77 traci moc z rokiem gospodarczym 2002/2003.

Komisja może, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 23 ust. 2, przyjąć konieczne środki przejściowe w celu zapewnienia płynnego przejścia z systemu obowiązującego w roku 2000 lub roku gospodarczym 2000/2001 na system wynikający ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem. W przypadku rozszerzenia istniejących środków Komisja zapewnia niezbędną ciągłość.

Artykuł 29

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Rozporządzenie stosuje się od chwili jego wejścia w życie.

Jednakże:

— artykuł 10 stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r.,

— artykuł 11 stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r.,

— artykuł 16 stosuje się do trzciny zbieranej począwszy od roku gospodarczego 2001/2002 włącznie,

— artykuł 21 stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2001 r.

W imieniu Rady

B. ROSENGREN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Produkty kwalifikujące się do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw określonych w art. 2 i 3:

- zboża oraz produkty zbożowe przeznaczone do spożycia przez ludzi i jako karma dla zwierząt
- chmiel
- sadzeniaki
- oleje roślinne używane w przemyśle przetwórczym
- papki owocowe, przeciery oraz zagęszczone soki do celów przetwórczych, inne niż produkty kwalifikujące się do pomocy przewidzianej w art. 13
- mieszanki paszowe o kodach CN 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 i 2309 90 53 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Tylko w przypadku Gujany Francuskiej, do momentu uruchomienia zakładów przemysłowych; dla produktów przywozowych, możliwość zwolnienia z należności przywozowych ograniczona jest do opłat ustalonych w art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 3763/91	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 1	artykuł 1
	artykuł 2 ust. 1
artykuł 2 ust. 1	artykuł 2 ust. 2
artykuł 2 ust. 2	artykuł 3 ust. 1
artykuł 2 ust. 3	artykuł 3 ust. 1
artykuł 2 ust. 4 akapit pierwszy	artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy
artykuł 2 ust. 4 akapit drugi	artykuł 3 ust. 2 akapit drugi
artykuł 2 ust. 5	artykuł 3 ust. 4
artykuł 2 ust. 6	artykuł 3 ust. 3 i art. 3 ust. 6
artykuł 3 ust. 1	załącznik I
artykuł 3 ust. 2	Skreślony
artykuł 3 ust. 3	artykuł 5
artykuł 3 ust. 4	artykuł 4
artykuł 3 ust. 5	artykuł 3 ust. 6 i art. 5 ust. 2
artykuł 3 ust. 6	Skreślony
artykuł 4	artykuł 6
artykuł 5 ust. 1	artykuł 9 ust. 1
artykuł 5 ust. 1 lit. a)	Skreślony
artykuł 5 ust. 1 lit. b)	artykuł 9 ust. 1 lit. a)
	artykuł 9 ust. 1 lit. b)
artykuł 5 ust. 2 lit. a)	artykuł 9 ust. 2 lit. a)
artykuł 5 ust. 2 lit. b)	artykuł 9 ust. 2 lit. b)
	artykuł 9 ust. 2 lit. c)
artykuł 5 ust. 2 lit. c)	artykuł 9 ust. 2 lit. d)
artykuł 5 ust. 3 akapit pierwszy	artykuł 9 ust. 3
artykuł 5 ust. 3 akapit drugi	artykuł 9 ust. 4
artykuł 5 ust. 3 akapit trzeci	artykuł 9 ust. 4 akapit drugi
artykuł 5 ust. 4	artykuł 9 ust. 4
artykuł 5 ust. 5	Skreślony
artykuł 6	artykuł 10
artykuł 7	artykuł 7
artykuł 8 akapit pierwszy	artykuł 3 ust. 5 akapit pierwszy
artykuł 8 akapit drugi	artykuł 3 ust. 5 akapit drugi
artykuł 8 akapit trzeci	artykuł 3 ust. 5 akapit trzeci
artykuł 8 akapit czwarty	artykuł 3 ust. 6

Rozporządzenie (EWG) nr 3763/91	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 9	skreślony
artykuł 9a	artykuł 11
artykuł 10	artykuł 8
artykuł 11	artykuł 20
artykuł 12	skreślony
artykuł 13	artykuł 12
artykuł 14	artykuł 13
	artykuł 14
artykuł 15	artykuł 15
artykuł 16	skreślony
artykuł 17	artykuł 16
artykuł 18	artykuł 17
artykuł 19	artykuł 18
artykuł 20	artykuł 19
artykuł 21	artykuł 21
	artykuł 24
artykuł 22	artykuł 25
artykuł 22a	artykuł 22 i 23
	artykuł 26
artykuł 23	artykuł 27
	artykuł 28
artykuł 24	artykuł 29
Załącznik	załącznik I
	załącznik II